ناول
Ketabton.com
انتظار
لیکوال: سیدادریس سادات
ډیزاین: د ښار هلک
۰۷۳۱۳۶۳۲۰۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحیم

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم . انـتـظــار (نــاول)

لیکوال . سیدادریس (سادات)

ډیزاین . پــخـپــلــه لـیـکــوال

شماره . 0731363201

کال . ۲۰۲۳/ ۱۴۰۲

چینل . https://t.me/sadatketabtoon

ګروپ . https://chat.whatsapp.com/KXxowf0dlHRDKR

که چیرې تاسې هم د خپلو کیسو ناولو او کتابونو لپاره ښکلی ډیزاین غواړی نو له موږ سره په تماس کې شئ...

0731363201

SA

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ
هغه چاته چې زه یې دلته ذکر نشم کولای خو ټول مینوال پوهیږي چې څوک دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لنډو کیسو لوستلو لپاره راسره په فیسبوک کې ملګري شئ.

Said adrees sadat

پيل:

***

د پنجشنبې ورځ وه، زمونږ د دوهم سمستر اخيري امتحان و.

مور سهار وخته ناري کړې:

عادله زويه!

پاڅيږه لمونځ وکه.

زه پاڅېدم، لمونځ مې وکړ او درس مې يو ځل بيا له ځان سره تکرار کړ.

او ځان مې د پوهنتون د تګ لپاره اماده کړ.

له خپلې کوټې چې باهر لاړم مور مې د سهار چاى تيار کړى و. پلار مې هم په خپله څوکۍ ناست و، د هغه هم ځان تيار کړى و دفتر ته د تللو لپاره.

زه چې نږدې ورغلم ويل يې:

عادله زويه نن دې اخيري امتحان دى؟

ما ورته وويل:

هو پلاره نن اخيري امتحان دى

پلار مې وويل:

خا د رخصتى لپاره څه پلان لرې؟

ومې ویل:

پلاره ملګرو مې ډېر ټینګار کولو چې باید کلي ته لاړ شو او رخصت هلته تیر کړو او پلاره زما هم زړه کیږي چې لاړ شم په ماشومتوب کې چې تللي یم بیا مې کلی ندی لیدلی.

پلار مې وویل:

اړتیا نشته چې کلي ته ځې. همدلته اوسه او که زړه دې ډېر تنګ وي نو بل ولایت ته لاړ شه خو کلي ته تلل هېر کړه.

ورته مې وویل:

پلاره زه ولې نشم کولې چې کلي ته لاړ شم؟

پلار مې په سوک میز وواهه او ویې ویل:

چې ومې ویل نشې تلې نو بیا نشې تللی!

نور پورته شو د میز له سره او په غصه روان شو.

مور مې غلې ناسته وه.

ورته مې وویل:

مورې! پلار خو مې څه راته نه وایي ته یې راته ووایه اخر ولې نه تاسې کلي ته ځی او نه ماته اجازه راکوی

مور اول غلې وه

له لږې خاموشی وروسته یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

عادله چای دې خلاص کړه، او پوهنتون ته دې لاړ شه.

ماته هم ډېره غصه راغله خو هيڅ مې هم ونه ويل

زړه کې مې اراده وکړه چې دې کلي ته خو حتمن ځم ترڅو هرڅه معلوم کړم.

د کور له دهلېزه ووتم

کيلي مې د موټر په لاس کې نيولې وه

ګراج ته لاړم، موټر مې چالان کړ او د پوهنتون په لور روان شوم

بس يو رقم مې امتحان ورکړ.

د باندې چې راووتم مسيح راته ولاړ و

د هغه عادت دی چې ومې ګوري نو غبږ رانه چاپېره کوي او ځومره چې يې وس وي زور راکوي نن يې هم همداسې وکړل خو زما وضه ښه نه وه

هغه پوه شو

ويل يې:

يارو؟ دې شوي څه

وکړه ورته مې کيسه ټوله

:يې ويل

کوې؟ څه اوس نو ښه

ته کلي ځم بس چې وویل مې ورته

:وویل مسیح

ځې؟ اجازې یې پرته نو

ومې ویل:

که اجازه واخلم هم پلار مې اجازه نه راکوي، نو بې اجازې ځم

مسیح وویل:

یارو چې اوس دې اراده کړې نو صحي ده. زه هسې هم تلم کلي ته او ستا او زما کلی خو یو دی.

ته به له ما سره لاړ شې زمونږ کور ته

او دواړه به یوځای د هر څه معلومات وکو.

ورته مې وویل:

خبره خو دې ډېره ښه ده خو مور ته مې هم باید یوه بهانه وکړم.

هیڅ کومه بهانه راسره نه وه یو ناڅاپه مې د پلار خبرې ذهن ته راغلې

مور ته مې زنګ وواهه:

ورته مې وویل:

مورې! زه ځم د مسیح دوي سره پنجشیر ته

هلته هم زمونږ ډېر ملګري دي

رخصت به د هغوي سره تېر کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ويل يې:

سمه ده زويه.

زه به دې پلار ته ووايم, خو يو څه پيسې هم له ځان سره له بانک راواخله بيا لاړ شه

زه مې د مور او پلار يوازينی زوی يم. يوه کوچنی خور لرم هغه هم مکتب وايي.پلار مې خپل دفتر لري. ډېر خلک يې د لاس لاندې کار کوي خپل کورونه او موټرونه لرو

ژوند کې مې د هيڅ شيز کمی نشته.

نو زه هم لاړم بانک ته لږې پيسې مې راووستې.

لږ څه ميوه او د اړتيا وړ توکي مو واخيستل

موټر کې زه او مسيح کيناستو او د کلي په طرف روان شو.

کله چې کلي ته نږدې شو نو نور لاره خرابه وه.

مسيح وويل:

دلته زما يو ملګری دوکاندار دی هغه سره به موټر پريدو

ما هم ورسره ومنله

کله چې مو موټر هغه کس ته وسپاره نو

هغه کس وويل:

تاسې بې غمه اوسی زه پرې پام کوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

مونږ هم له موټر ښکته شو او پیاده د کلي په طرف روان شو

د لږ مزل وروسته یوه غونډۍ مو مخې ته راغله

له هغې غونډۍ چې ښکته شو نو یو لوی خوړ و

دواړه خواوو ته یې لوی لوی غرونه موجود و او په منځ

کې همدا خوړ ښه په شور او ځوګ روان و

دوهمه برخه:

مونږ چې کله خوړ ته ورسېدو نو خدای شته ستړی شوې وم کله مې دومره مزل نه و کړی

نو مسیح ته مې وویل:

وروره راځه چې لږه دمه وکړو

ویې خندل ویل یې:

سمه ده زما نازولیه وروره

زه هم ورته مسکی شوم

د خوړ په اوبو کې مې لاس ښکته کړ ډېرې یخې وې

مخ مې پکې ومینځه

نور لاړم د اوبو ترڅنګ په یوه تیږه کښیناستم

(c) ketabton.com: The Digital Library

له لږې دمې وروسته مسيح ته مې وويل:

راځه وروره چې حرکت وکړو

هغه هم سر وخوځاوه او روان شو

شايد لس دقيې مزل به مو د خوړ په غاړه کړې وي چې ومې ليدل مسيح يوې پولې ته پورته شو

ماته يې هم لاس ونيوه

ما هم لاس ورکړ

ورپورته شوم

چې پام مې شو

هر طرف ته شنه فصلونه ولاړ و

لوړو چنارونو کلي ته لا ښکلا وربښلې وه

کورونه په غرونو کې په ډېر مهارت جوړ شوي و

زه ډېر کوچنی وم چې کلي ته مې پلار راوستی وم

نو هيڅ مې هم نه و په ياد

ددې ښکلې منظرې په ليدو بيخي هيران شوم

ما ډېر ښايسته ځايونه ليدلي و خو ددې کلي په اندازه ښايست ما لومړي ځل وليده

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ابشارونو د اواز سره د مرغانو اوزونه یو شوي و او یوه ښکلې موسیقي یې ترې جوړه کړې وه

عجیبه ښایسته منظره وه

زه د کلي په ښایست کې ډوب وم چې مسیح راته په اوږه لاس کیښوه

ویل یې:

یارو ځنګه ودریدې، راځه کنه

زه هم ورسره روان شوم

مونږ د پټو په پولو روان و

په هر پټي کې به یو دا دوه کسه حتمن موجود و

او د ستر خبره خو بیخي هم نه وه

له هر ځایه به ښځې معلومیدې

چا به په پټي کې کارکاو نو چابه پیټی په سر کړې و

خو خیر بلاخره چې مسیح د یوې دروازې مخې ته ودرولم

ویل یې دا زمونږ کور دی

دروازه یې ټک ټک کړه

پلار یې راووته

زمونږ په لیدو ډیر خوشحاله شو

ډیر ښه روغبړ یې وکړ راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې یې دننه راشه

کور ته چې ورغلو نو ټولې کوټې له ختو په ډېر ښکلي انداز جوړې کړې وې

د کور په چپ اړخ کې یې د مالونو لپاره ځای جوړ کړی و

په کوم کې چې یې دوه غواګانې تړلې وې

مخامخ ډېرې کوټې وې

مونږ هم د له ټولو نه په ښنګ کوټې ته لاړو

د مسیح مور هم راغله

ویل یې:

پخیر راغلی بچیانو تاسې کېنی زه درته چای راوړم

مسیح ورته وویل:

مورې که زما منې له چایو تېره شه

ډوډی راوړه چې وږي یو

که ریښتیا ووایم زه هم ډېر وږی شوی وم

نو د مسیح خبره مې په زړه ډېره ښه ولګیده خو څه مې ونه ویل

لږه شیبه وروسته د مسیح پلار ډوډی راوړه

هګۍ یې په سوچه غوړیو کې پخې کړې وې

او یخې شرومبې هم وې ورسره

نور هم ډېر څه و خو زما دي دوارو ته ډېره تلوسه وه

خو بس ښه په مړه خېټه مو ډوډی وخوړه

له ډوډی وروسته مې مسیح ته وویل:

شي؟ څنګه به کار زما دا یاره

وویل مسیح:

وشي به هرڅه

دي ډېرې ورځې واخله خوند اوس نه رخصت پریده هرڅه دا اوس خو ګورو ورسره به بیا

شوه شپه کې خبرو همدې په

کړ جوړ کټ لپاره زما مسیح

شوم ویده ارامه په هم زه

راپاڅیدو لپاره لمونځ د وخته سهار

وڅکه چاې سهار د مو وروسته لمونځ د

وویل مسیح:

وګورم کلی دا دربانديې نن چې ده خوښه دې څنګه یارو عادله

ومنله ورسره هم ما

ووتو دباندې څخه کور له

خپل ترڅو کړم راون پولو په بې بيا وليدل پتې خپل اول راباندې مسيح وګوري راباندې باغ

چيغې لرې ډېر له چا يو نو شو تېر پټو د دوی مسيح د چې ځنګه وهلې:

ملالې واا ملالې

کړ راپورته سر چا يو پتې له سره چيغو دې له

:کړ يې غږ ور

وايې څه بيا ده خبره څه

و خوږ ډېر غږ دا ووايم ريښتيا که

کړم جلب يې ته طرف ځان د نو

راوګوري ته طرف زما ځل يو کاش چې ويل سره ځان مې همدا

پښه مې ناڅاپه يو چې وې ښخې کې جلی همدې په مې سترګې وخويده

وغورځېدم پولې له او

:کړ يې غږ نو راوکتل شاته چې مسيح

يې؟ ښه عادله

شوم راپورته هم زه

يې خندل او راليدل طرف په زما هم جلی هغې چې ګورم

(c) ketabton.com: The Digital Library

شوه هېره رانه دنيا نو وليده هغه مې چې کله

مخ ګرد سپين هغې د

يې سترګې ښکلې

درلودې يې سترګې راښکونکې زړه ډېرې خو وې نه غټې هم څه که

وشرموي به حورې چې ويل به تا چې وه داسې يې خو خندا

ويښتانو د يې څادر خپل نو کاو کار يې کې پټې په چې لپاره ددې
وه راپرته ته مخې يې کمځۍ اوږده چې و کې چاپېره داسې

درلودې يې شونډې سرې طبيعي نرى او ملا نرى قد، لوړ

.يووړ زړه رانه يې کې ليدو نظر يو په خوړوم سر مو به څه بس

چې خو وې کتلې ورته مې به وخته څومره تر چې شوى پوه يم نه زه
خندا په ونيوم لاسه له مسيح چې کله شوم پوه ځان په وخت هغه
:وويل يې کې خندا

کوې همدلته هم شپه چې لکه يارو شا جګ

شوم راجيګ هم زه

:کړ غږ ته ملالې انجلی کوچنی هغې

درته کوي غږ مور چې راشه

ورسره شوه روانه هم هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې ترڅو.وې کړې خښې کې هغې په مې سترګې خو وم روان هم زه شوه پنا سترګو له مې

ته هیڅ زما خو وم ګرځولی ځایونو ډېرو په مسیح وروسته هغې له و نه پام نور هم

وه کې زړه او ذهن مې څېره ملالې د فقط

شو ماښام کې همدې په

کېږي سهار به کله چې وم وارخطا زه

ګورم ملاله بیا یوځل به زه او

دی نه سم چې شو پوه حالت په مې مسیح

وویل یې بڼه په ریشخند د نو:

ضربه دماغو دې غورځېدو په د چې لکه یې، فکرجن داسې څنګه یارو لېدلې.

وویل مې ورته راغله خندا هم ماته:

ووایم درته به څه مسیحه یاره.

شم ویده لږ چې یم شوې سترې لږ فقط راباندې شوي ندي هم هیڅ کېږم ښه

وویل مسیح:

شه ویده ارامه په بیا وخوره ډوډۍ ده سمه

وکړل همداسې هم ما

په پرېښودم نه ته خوب سترګو ملالې د پریوتم کې کټ کله چې خو
شوم ویده سخته ډېره

دريمه برخه:

سهار وخته چې لمونځ مو وکړ او چاى مو وڅکه پرته له دې چې مسيح
ته څه ووایم له کوره ووتم

وه ليدلې پکې مې ملاله چې شوم روان لور په پټي هغه د او

و لګيا کار په پکې سړى يو ورسېدم ته پټي چې

معلومېده ناک غصه ډېر ورايه له

.شوم تمه په راتګ د ملالې د لاندې چنار يو د وړاندې لر پټي د هم زه

شوه سترګو تر څوک يو مې وروسته انتظار لږ د

و نيولې کې خنګ خپل په يې منګى يو او ګنډه يوه

وګورم ورته ورځ ټوله غوښتل مې زړه چې راروانه ناز په داسې

ورکړه ته سړي موجود کې پټي په يې ګنډه هغه شوه نږدې چې ته پټي
شوه روانه خواته خوړ د نوره او

شوم روان ورو ورو ورپسې هم زه

څو یو او ده ناسته کې ځنګ ګودر د چې ولیدل مې وروسته مزل لږ د
وې ورسره هم نورې انجونې

و کې موقعیت ښایسته ډېر په ګودر

و باغ ښکلی یو ورته مخامخ وه تیره لویه یوه یې ته لوري یو

دوه یې ښایست ګودر د چې وه ونه توت د کې ځنګ په ګودر ددې او
و کړې چنده

وم ولاړ مخامخ ته ملالې پوله یوه په هم زه

رالیدلی ملالې که او ښکاریده راته ملاله خو وم پټ نورو له هم څه که
ورته زه او وه ناسته کې ځنګ سره توت هغه ځکه شوم یې لیدلې هم
وم ولاړ ترځنګ پولې مخامخ

وې جوړې کار لاسي ښایسته په چې جامې افغانی ملالې ورځ دې په
وې اغوستې

جامو یې بانجاني رنګ درلوده

ډېرې ښې ښکارېدې ورسره

ما هغې ته کتل

او ځان سره مې وویل:

یا خدایه ستا په درکې به څه کم شي که ملاله زما په لور راګوري

د همدې خبرې په ویلو سره یې سترګې زما په طرف راواړولې

زما بدن له ډېرې خوشحالی په لړزا شو

انسانه هم عجیبه مخلوق دی

یو انسان یې په ټول عمر یې نه وي لیدلی خو همدغه کس چې یو ځل وګوري لکه ټول ژوند یې چې ورپورې وتړل شي

زه یوې خبرې ته حیران شوم هغه دا چې ملالې هم ماته داسې کتل لکه د چا سترګې چې ډېرې په چا پسې ګرځېدلې وي او بلاخره یې هغه کس پیدا کړی وي

خو هغه خلک وایې کنه چې ړوند د خدایه څه غواړي خو فقط دوه سترګې

ما هم د ملالې دیدار غوښته او ومې کړ

خو اوس مې زړه نه کېده چې هغه دې یوه دقیقه زما له سترګو پنا شي

پدې کې ملاله پاڅېده او د کور په لور روانه شوه

او زما زړه یې هم له ځان سره یووړ

خواشینی د کور په لور روان شوم

په لاره کې د مسیح سره مخ شوم

ډېر ستړی ښکاریده

زه یې چې ولیدلم ښه راته په غصه شو

ویل یې:

ته چیرته تللې وې ها؟

ما درېسې ټول ځایونه ولیدل

انسان خو یو چاته یو خبر وکړي چې دلته ځم

ما ورته وویل:

یاره ته ولې دومره غصه یې څه ماشوم خو نه یم چې ورک شم

خو هلک بیا هم غصه و

ورته مې وویل:

سمه ده یاره بیا داسې نه کوم

بیا چې چیرته تلم وایم یې درته

ته نو اوس مه غصه کېږه

مسیح وویل:

سمه ده دا ځل دې ښښم خو که بیا دې داسې وکړل خوله درباندې ماتوم

ما ورته وخندل او ومې ویل:

سمه ده سمه ده

مسیح زیاته کړه:

ته خو خبر یې کنه چې مونږ وررور ته کوژدن کړې

ما ورته وویل:

هو خبر یم ولې کوم څه شوي؟

ويې ويل:

همدې هفته کې يې واده دی

ما ورته وويل:

ياره مسيحه ولا ډېر ښه وخت کې راغلو ښه

مسيح هم وخندل او د هو په بڼه يې سر وخوځاو

به بله ورځ بيا راغلم د ګودر طرف ته خو نن بيا هم نورې انجونې موجودې وې ورسره

خو نن ورځ ملالې هم په ما کې سترګې ښخې کړې وې

د يو منګي په ډکولو يې ډېر وخت تېر کړ

خو زه خوشحاله وم

ما ويل چې له هم ډېر وخت پرې تير کړي ترڅو ښه ډېره يې وګورم

ملاله ددې لامل شوې وه چې له ما هر څه هېر شي چې زه د څه لپاره راغلې وم او څه بايد وکړم

بس نور نو زما ذهن کې فقط يو څه و

هغه هم ملاله وه دا چې په ما څه راتلونکي دي له هغې هيڅ نه وه خبر.

خلورمه برخه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له دي ورځې دوه ورځې وروسته د مسيح د ورور واده و.

خو په ټول کلي کې يې شه شور خوته د مسيح دوی له کوره

ياره د کلي واده بيل خوند لري

هره شپه به د هلکانو د سپلونو نوبت و

ښه په خوند به مو شپه تېروله

د نکريزو په شپه راته ووېل شول چې کور ته به د شاه سره ننوځې او انجونې به درته په لاس نکرېزې ږدي

ددې خبرې په اوريدو ډېر وډار شوم

مسيح ته مې ووېل ياره زه د ښځو منځ ته نشم تللی

مسيح ښه ډېر وخندل

او بيا د ټوکو په ښه ووېل:

عادله بچو ورشه د ټول کلي انجونې راځي شايد کومه يوه دې خوښه شي

ددې خبرې په اورېدو مې ملاله سترګو ته ودرېده

ورته مې ووېل:

د کلي ټولې انجونې راځي؟

مسيح ووېل:

هو راځي دا خو کوچنی کلی دی دومره ټول پکې داسې دي لکه یوه کورنی که چا کره ښادي وي ځوک کور کې نه پاتې کیږي ټول راځي او ګډون کوي

ما ورته وویل:

سمه ده چې داسې وي نو ورځم

مسیح مسکی شو او ویې ویل:

دغسې لږ زړور شه

ماښام وخت راورسیده

ما هم توره جوړه په تن کړې وه ورسره سپین رومال مې له غاړې چاپیره کړې و

ښه خواري مې په ځان کړې وه

مسیح وویل:

عادل جانه راځه چې ځو

زه هم روان شوم ورسره

دننه کور کې یې په یو کټ ښکلی پوخ هوار کړې و

او مخې ته یې میز ایښی و

او په میز نکریزې چې شمعې پکې بلې وې ایښې وې

زه، مسیح او د مسیح ورور لاړو او کټ کې کښیناستو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم لکه د نادیداګانو پشان انجونو ته کتل ترڅو ملاله پکې پیدا کړم

اول خو مې پکې پیدا نکړه خو چې ښه ځییر شوم د کوټې باهر کونج کې ولاړه وه

او ماته يې کتل

ډیره ښکلې شوې وه

نن يې سور رنګ کې جامې کړې وې

مخ يې بیخي ځلا کوله

ما هم چې هغه پیدا کړه بیا مې نو بل طرف ته چیرته کتلی شو

پدې وخت کې یوه انجلی راغله ماته يې وویل چې لاس دې راکه

ما هم لاس ورکړ ترڅو نکریزې وکړي راته له نکریزو وروسته مې یو څه اندازه پیسې ورکړې

خو چې هغه مې له مخې لرې شوه ملالې ته مې پام شو غصه ښکاریده ماته يې راوکتل او نوره روانه شوه

زه هم له خپله ځایه جګ شوم

مسیح وویل:

چیرته روان شوې؟

ورته مې وویل:

یو کار لرم بیرته راځم

هغه هم وويل :

سمه ده

زه په منډه په ملالې پسې روان شوم

د مسيح دوى د كور دوه دروازې دي

يوه يې كوڅې ته وتلې او بله د خوړ په لور ده

د خوړ په لاره فقط ښځې د اوبو راوړلو لپاره ځي

نور څوک خاص له هغې لارې استفاده نكوي

ملاله هم د خوړ په لاره له كوره ووته

ما هم موقع نه ضايع كوله

ورپسې ورغلم

له لاسه مې ونيوه

چې راوېې كتل

غوښتل يې څه ووايي

ما يې هم په خوله لاس كېښوده يوې كوښې ته مې كړه

په يو لاس مې د هغې لاس نيولى و او بل لاس مې د هغې په خوله ايښى و

تر يو څو لحظو مې د هغې په سترګو كې ځان ډوب كړې و

بيا مې په قراره د هغې له خولې لاس لرې كړ

نږدې ورغلم

پوزه مې د هغې د پوزې د پاسته کېښوده او تندی مې ورسره وجنګاو

مونږ دواړو سترګې پټې کړې وې

خو یو د بل د زړه درزا مو اوریده

د هغې زړه ډېر په زوره زوره درزیده

په هماغه حالت کې مې ورته وویل:

ای لیونی په ما دې څه جادو کړی ها

د یو څه وخت وروسته لاس مې پرېښوده او ترې لرې شوم

همداسې مې ورته کتل

دې هم سترګې راپورته کړلې

ویل یې:

کړی ندی جادو ما فقط

نوره مسکی شوه او سر یې ښکته کړ

ما ورته وویل:

څه څه ته بیا ووایه

په لړزیدلې غږ یې وویل:

زه یوه ساده کلیواله جلی یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دومره خبرو نه پوهېږم خو هو دومره درته ویلی شم چې له څه وخته چې مې لیدلی یې داسې راته ښکاري لکه کوم ورک څه چې مې پیدا کړي وي.

دې وخت کې نو ما فکر وکړ چې ټوله دنیا مې وګټله

خوا ته یې ورغلم

د هغې مخ مې په خپلو لاسونو کې ونیوه

ډېر ګرم و

تابه ویل چې تبې نیولې ده

غوښتل مې په مخ کې ښکل کړم

پوهه شوه

زما لاسونو نه یې ځان خلاص کړ او د کور په لور یې منډه کړه

زه هم مسکی شوم

شاته مې ورپسې غږ کړ:

سبا ګودر ته یوازې راشه ترڅو خبرې وکو

پنځمه برخه:

نور نو زه له ډېرې خوشحالی په هوا روان وم

مسیح خوا ته ورغلم

ویل یې ښنګه داسې خوشحاله ښکارې

ورته مې وکتل هغه مې هم له ډېرې خوشحالی په غیږ کې ونیو او ورته مې وویل :

یاره خوشحالي ده کنه

ښنګه به نه یم خوشحاله

هغه هم حیران حیران کتل راته

ویې ویل:

هو دا خو دې ریښتیا وویل

راځه چې ځو ډېرې ته ټول په تمه دي

زه هم ورسره روان شوم

هغه شپه مې هم په یو ډول تیره کړه

په سبا مو ناوې راوړه او ټول مراسم مو خلاص کړل

په مازیګر بیا د ګودر په طرف لاړم

ومې لیدل چې ګودر کې ملاله یوازې وه

زه هم خوشحاله شوم ښنګ ته یې ور روان شوم خو چې پورته مې ولیدل دوه انجونې له خپلو منګیو سره د ګودر په لور راتلې

ما هم ځان بیرته پټ ځای ته ورساو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو دي انجونو ته مې ډېره غصه راتله

هسې يې ځان په کباب کې هډوکی کړ

زه ډېر په تمه شوم خو هغه انجونې نه تللې

اخر ملاله يوازې له ګودره روانه شوه

زه هم په لنډه لار د هغې مخې ته ورغلم

د يوې ونې شاته ودريدم

په قراره مې ورغږ کړ:

ملالې!!!!

هغې هم راوکتل

شاوخوا يې وکتل او بيا زما په لور راغله

دا ځل ما هم په لاس ورکولو روغبړ وکړ ورسره

ورته مې وويل:

خنګه يې؟

ويې ويل:

ستا يادونو ليونی کړی يم که نه نو روغه جوړه وم

بيا يې زياته کړه:

ای ته خو به له ما سره د ساعت تيري فکر نلرې کنه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما به خپلوې کنه؟

ورته مې وویل:

لیونۍ په هیڅ صورت دې بل چاته نه پرېږدم

رېښتیا غوښتل مې ستاسو د کورنۍ په اړه معلومات واخلم درنه تر څو
بیا په خیر جرګه ولېږم تاسې کره

هغه مسکۍ شوه او ویې ویل:

زما پلار محمد اکبر نومېږي

په کوم پټي کې چې ته هغه ورځ راوغوځېدې هغه زما د پلار و.

زمونږ جایداد ډېر دی

اووه وروڼه لرم

او یوه خور مې ده هغه هم کوژدن شوې ده

یو کاکا لرم خو له هغه سره زما د پلار څه دښمني ده

نو نه مې هغه کله لیدلې او نه مونږ کره راغلې

دا پورې کلا چې ګورې دلته زمونږ کور دی

زما پلار له چا ولور نه غواړي

ما هم وخندل او ورته مې وویل:

ولا دا اخیري خبره دې ډېره ښه وکړه

هغه هم مسکۍ شوه سر یې ښکته کړ

بیا یې پوښتنه کړه:

خا ته دې د ځان په اړه هم ووایه کنه

ما ورته وویل چې پلار مې محمد قاسم نومېږي

مخکې له دې چې نور څه ووایم هغې وویل:

زما د کاکا هم همدا نوم دی

ما ورته وویل چې کاکا دې چیرته اوسېږي

ویل یې نه پوهېږم

ما ورته وویل:

څنګه نه پوهېږې؟

یاره زه دې شک کې واچلوم

ستا د نیکه نوم څه دی؟

ویې ویل:

ابراهیم

شوه کیسه څه اوس نو دا چې شوم حیران هک

:یې ویل

وشو؟ څه

:وویل ورته ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوميده ابراهيم هم نيکه زما

مطلب ته زما د تره لور يې؟

هغه هم حيرانه وه

ورته مې وويل ځا ته لاړه شه زه معلومات کوم

هغه روانه شوه

يو څو قدمونو وروسته يې راوليدل او ويې ويل:

په ځان پام کوه

زه ورته مسکی شوم او ومې ويل:

ته هم په ځان پام کوه.

سبا بيا ګورو سمه ده

هغې وخندل او روانه شوه

خو زمونږ بدبختي لا شروع شوي نه وه.

شپږمه برخه:

ملاله چې کله کور ته تللې وه نو کور کې خور ته يې چې د راز ملګرې وه ويلي و:

خورې! فکر کوم عادل زمونږ د کاکا زوی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور يې ورته ويلي و چې دا ځنګه امکان لري هغوي خو کلونه کېږي چې له دې کلي تللي او بيا ندي راغلي

دوی په همدې خبرو کې و چې ورور يې د دوی ټولې خبرې اورېدلې وې

کوټې ته ورداخل شو او ملاله يې له ويښتانو ونيوله او ورته يې وويل:

دا عادل څوک دی؟

ملالې ورته وويل:

زه نه پوهېږم

ورور يې له ويښتانو پرېښوده او په ځمکه يې وغورځوله

او ورته يې وويل:

تا سره زما کار شته فقط لږه په تمه شه

نور له کوټې وتلې و

او ملاله يې همداسې په ژړا پرېښې وه

او خپلو ورونو سره يې دا خبره شريکه کړې وه

د ملالې يو ورور زه پيژندلم ځکه هغه هم زلمی و

خبره مې تر تره رسېدلې وه

هغه ورته ويلي و چې که ومو ليده ويې وژنی ترڅو د کلونو بدله واخلم د خپل ورور نه.

زه هم چې د مسیح دوی کور ته ورسېدم د مسیح له پلاره مې پوښتنه وکړه:

کاکا جانه تاسې خو دلته له ډېر پخوا اوسیږی

د محمد اکبر کاکا د کورنی په باره کې خو لږ معلومات راکړه

هغه راته حیران راوکتل

ما زیاته کړه:

کاکا جانه شاید د کوم څه د معلومولو لپاره چې زه دلته راغلی یم هغه په همدوی پورې اړه ولري

مسیح په اوله ورځ خپل پلار ته زما د مشکل په اړه ویلي وو.

نو د مسیح پلار راته وویل:

دا محمد اکبر د ابراهیم کاکا زوی دی.

ابراهیم کاکا درې زامن درلودل

ډېره یوه خوشحاله کورنی یې درلوده

خو د ابرهیم کاکا د مرګ وروسته هر څه بدل شول.

خلک وایي چې یو ورور یې د جایداد لپاره بل ورور وواژه که څه هم هغه یو ډېر ښه هلک و

تعلیم یې هم کړی و

خو بس شاید جایداد به څه جادو کړی و پرې

د قتل وروسته نور هغه له دې کلي تښتېدلې

او بیا چا ندی لیدلی

زما له وجود نه اروا لاړه

ځکه کوم ځوک چې ښار ته تللی او بیا ندی راغلی هغه خو زما پلار دی

د مسیح له پلاره مې د هغوی د نومونو پوښتنه وکړه

هغه وویل:

محمد اکبر خو پیژنې

بل یې محمد ظاهر و کوم چې ووژل شو

او ځوک چې لاړو د کلي هغه.... محمد قاسم نومېده

بس زه باوري شوم چې هغه مې پلار دی

خو په هیڅ صورت مې ذهن نه منله چې زما پلار به کوم ځوک وژلي وي

ددې د معلومولو لپاره باید زه ولسوالی ته تللی وای ترڅو پلار ته مې زنګ وهلی وای

ځکه دلته کلیو کې موبایلونه کار نکوي

اراده مې وکړه چې سبا د ملالې د لیدو وروسته هماغسې ځم ولسوالی ته ځکه ملالې ته مې ویلي و چې سبا ګورو سره

هغه مې په تمه نشوه پرېښوده

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې سهار شو مسیح ته مې وویل:

ځم ته طرف ولسوالی د زه

هغه وویل:

درسره ځم هم زه کوم هغه راسپارلې کار لږ مې پلار وکړه صبر

ما ورته وویل:

روانیږم زه کیږي نه صبر زما

ته ما پسې وروسته راځه

زه لاړم

هغه وویل:

سمه ده ته ځا زه هم درغلم

د ملالې دوی د کور په لار د هماغې پرونی ونې سره ودرېدم

غوښتل مې ملاله وګورم او لاړ شم

د یوې شېبې وروسته ملاله د خپل منګي سره راروانه وه خو ډېره وارخطا ښکاریده

چې راورسیده غږ مې پرې وکړ:

ملالې دلته راشه

هغې چې ولیدم رامنډه یې کړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

منګی یې په ځمکه کېښوده او په دواړه لاسونو یې زما مخ کلک نیو ما یې هم په مړوندونو لاسونه کېښودل هغې وویل:

قربان دې شم عادله لاړ شه له دې ځایه

ما ورته وویل:

څه شوي دي؟

هغې شاته وکتل په ریښتیا هم څو ځوانان لرګي په لاس زمونږ په طرف راروان وو.

ملالې له ما لاسونه چاپېره کړل

کلک یې ونیولم

په ژړا کې یې وویل:

که تا وژني نو ما دې هم ووژني درسره

د هغې لاسونه مې له ځانه خلاص کړل او ورته مې وویل:

په ما هیڅ هم نه کیږي ته د ګودر په لورې ژر لاړشه هله

هغې نه منله

زه روان شوم

چې ومې کتل هغې هم منګی راپورته کړې و او روانه وه خو سترګې یې ما کې ښخې کړې وې

اول ځل و چې داسې په ژړا مې ولیده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره سخته وه

خو بس زه هم د خورې په لور بیرته روان شوم ځکه مخامخ خو نشوم تللی

مرګ هسې هم زما په طرف راته او ما هم غاړه ورکړې وای نو کمعقلي وه

زه په بېړه خورې ته ښکته شوم

غوښتل مې ترې واوړم

خو دې وخت کې یو کس راباندې غږ وکړ:

عادله ودرېږه!

زه هم ودرېدم

وروسته مې بیا خیال شو چې ماته څه اړتیا وه چې درېدم خو روان به وای کنه

خو بس اوس مې غلطي کړې وه نوخبره

اوومه برخه:

هغوی ماته نږدې راغلل

ومې لیدل چې د ملالې ورونه دي

مشر ورور یې رانه پوښتنه وکړه:

خا نو ته د محمد قاسم کاکا زوی یې ها؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

هو زما پلار محمد قاسم دی

ويې ويل:

ته پوهېږې چې هغه څومره لوی جرم کړی؟

ما ورته وويل:

ما هم واورېدل

خو هغه هیڅا هم ندی لیدلی چې هغه يې وژلی وي او نه تاسې کوم ثبوت لری

ددې خبرې په کولو سره مې په خوله يو زورداره سوک وخوړ.

ډېره غصه راغله

ددې لپاره چې د سوک بدل ورکړم هغه مې هم وواهه

خو له شانه چا ډېر سخت په سر ووهلم

پښو مې کار پرېښوده او په ځمکه راپرېوتم

له شانه چا په ژړا زما نوم اخیسته او چیغې يې وهلې

حرکت مې نشو کولی

ډېر په سخته مې خپل سر د هغه اواز په طرف ورواړاو

ومې لیدل مې ملاله ده

ژاړي او زما په طرف په منډو راروانه ده

مخکې له دې چې ترما راورسیږي یو ورور مې ونیوله

اول یې په مخ ښه په زوره ووهله هغه چې په ځمکه پریښوته ورور یې ورته وویل:

بې ناموسې، بې حیا زه پوهېدم چې ته حتمن دده لیدو ته راځې او دا چې هم هر ځای کې وې ته یې پیدا کولی شې مونږ ته

نوره یې هغه له ویښتو ونیوه او په کشولو یې د کور په طرف روانه کړل

هغې ډېر بد بد ژړل

له ځان سره مې وویل:

کاش چې زه مړ شوی وای خو ملاله مې داسې حالت کې نه وای لیدلې

هر څه زما له لاسه په هغې راغلل

له سترګو مې بې واره اوښکې روانې وې

مشر ورور یې راښکته شو

راته یې ولیدل

ورونو ته یې وویل:

تر هغه یې ووهی چې ساه یې نه وي وتلې

دې ظالمانو هم په لرګیو په سر ووهلم

زه نو بیا ځان ته نه یم پوه شوی

کله چې مې سترګې خلاصې کړې ومې لیدل چې د ولسوالی په معاینه خانه کې یم

مسیح مې سرته ولاړ دی او سترګې یې له اوښکو ډکې دي

مسیح ته مې وویل:

مسیحه!

هغه چې ولیدل زه په هوښ راغلی یم:

نو ژر زما خوا ته راغی او ویې ویل:

قربان وروره شکر چې په هوش راغلې

ما ورته وویل:

زه چا دلته راوستم

مسیح وویل:

تاته خو مې ویلي وکنه چې ته ځا زه درځم

کار چې مې خلاص شو زه هم درووان شوم

کله چې خوړ ته ورسېدم ومې لیدل چې هغوی ستا په وهلو لګیا ما هم غږ پرې وکړ چې دلته څه خبره ده

هغوی هم زما په لیدو روان شول

کله چې نږدې درغلم ته په وینو کې پټ وې

ددې خبرې په کولو یې په سترګو کې بیا اوښکې راغلې

زیاته یې کړه:

بیا مې ته په اوږه تردې ځایه راوړلې

او هو کله چې ته یې هوښه وې ما دې پلار ته هم زنګ وواهه

هغه اوس د باندې ولاړ دی

ما ورته وویل:

مسیحه څه خو به دې ورته ویلي نه وي؟

هغه وویل:

نه ما ورته څه ندي ویلي

فکر مې وکړ ته یې ورته ووایې نو ښه به وي

ما ورته وویل:

سمه ده وروره غږ وکه ورته

هغه هم د هو په بڼه سر وخوځاو

پلار مې راغی سترګې یې سرې وې

راغی زه یې غیږ کې ونیولم

او په ژړا یې پیل وکړ

وېې ویل:

ما د همدې لپاره درته ویل چې مه ځه کلي ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وګوره څه حالت درباندې راغی

هغوی ډېر وحشیان دي

په هیڅا رحم نلري

زه ددې خبرو په اوریدو ډېر حیران شوم

ورته مې وویل:

پلاره! تا ریښتیا زما کاکا وژلې؟

د پلار مې سترګې راووتې

ویې ویل:

دا درته چا وویل

اتمه برخه:

ما ورته وویل:

پلاره ټول کلی همدا وایي چې تاسې خپل ورور وواژه او له کلي وتښتېدای

په پلار مې سر وګرځېده

په خپل ځای کښېناست

ویې ویل چا چې ظاهر وژلی زه نه یم بلکې اکبر دی

هغه ظاهر وواژه او بیا یې غوښتل چې ما هم ووژني نو ځکه زه له کلي لاړم

او بیا ددې لپاره هیڅکله کلي ته رانغلم ځکه ما نه غوښتل چې د خپل ورور د قاتل مخ وګورم

او نه مې بیا دا جایداد پکار و

ددې خبرو په اورېدو زه نور هم حیران شوم

چې اخر دا څه روان دي

آیا په ریښتیا زما پلار څوک ندي وژلي؟

که یې نه وي وژلی نو آیا اکبر کاکا تمثیل کوي؟

او که هغه هم بې ګناه دی؟

که هغه هم بې ګناه وي نو بیا ظاهر کاکا چا وژلي؟

پلار مې هماغسې ناست و چې زما ذهن ته یوه پوښتنه راغله

پلار ته مې وویل:

پلاره! ته څنګه پوهېږې چې ظاهر کاکا د اکبر کاکا په لاس وژل شوی؟

پلار مې وویل:

زمونږ د کلي مشر ایوب کاکا راته وویل

د پلار له مرګه وروسته هغه د کلي مشر شو

زمونږ د پلار تر ټولو نږدې ملګری و

هغه زمونږ کور ته د ماښام وخت کې راغی او ویې ویل چې ظاهر مړ شوی

ته هم ژر ځان وباسه که نه نو تا هم وژني

ما هم پرته له تا څوک نه درلودل ته هم فقط دوه کلن وې

او ورور مې لوی لوی زامن درلودل

نو ځکه په هماغه ماښام له کلي ووتو

ما مسیح ته غږ کړ:

مسیحه دا ایوب ژوندی دی او که نه؟

هغه وویل:

له څو کلونو راهیسې د مرګ په بستر پروت دی خو مړ ندی تراوسه.

ورته مې وویل:

مسیحه ما پورته کړه چې د ایوب کاکا کور ته ځو

مسیح وویل:

داسې امکان نلري ستا زخمونه تراوسه تازه دي ته باید لږ ارام وکړې

ما ورته وویل:

دا نو د ارام وخت ندی

زه چې په راپاڅېدو کې شوم نو ملاله مې ذهن ته راغله

زړه مې په درزیدو شو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسيح ته مې پټ وويل:

مسيحه! ملاله به څنګه وي

هغه وويل:

هغه يې ورونو کور کې په يو اتاق کې بندي کړې ده خو تشويش مه کوه هغه ښه ده

اوس نو د ريښتيا معلومول يوازينی لار وه چې ملاله مې پرې ژغورلی شوه

له خپل ځايه راپاڅيدم

مسيح مې له لاسه ونيوه

پلار مې هم راسره روان شو

لاره کې مو خو ځايه دمه وکړه

خو ځان مو د يو زوړ کور دروازې ته ورساو

مسيح وويل:

هغه همدلته اوسيږي

دروازه مو ټک ټک کړه

يو کوچنی هلک راووت

مسيح ورته وويل:

د ايوب کاکا سره مو کار دی

هغه وویل:

راځی

مونږ هم کور ته وردننه شو

ډېر یو زوړ او کوچنی کور و

یوه کوټه یې درلوده هغه هم ډېره خرابه شوې وه

هلک هم مونږ هغې کوټې ته دننه کړو

کوټه کې تیاره وه

او یو ډول بوی هم پکې و

هغه هلک لاړ او کړکی یې خلاصه کړه

چې ومې لیدل یو څوک چې په خوله کې یې یو غاښ نشته او ډېر کمزوری دی په کټ کې د یوې شېرنې کمپلې لاندې پروت و

زما پلار یې چې ولیده ویې پېژنده

په لړزېدونکي اواز کې یې وویل:

قاسمه دا ته یې؟

پلار مې ورته وویل:

هو کاکا زه یم

هغه بوډا سرې یو سوړ اسویلی له خولې وویسته او ویې ویل:

دا څو کلونو راهیسې ستاسې په تمه یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اکبر چیرته دی؟

ورته ووایه چې راشي زه باید ډېر یو ضرور خبره تاسې ته وکم.

مسیح ته مې وویل:

ورور جانه که کولې شې اکبر کاکا مې راضي کړه او دلته یې راوله

مسیح هم ومنله

یو لس دقې وروسته مسیح او اکبر کاکا یوځای راغلل

کاکا چې مې پلار ولیده نو ډېره په غصه شو

غوښتل یې چې غاړې ته یې لاس ورواچوي وي

خو مسیح کلک نیولی و

ما ورته وویل:

کاکا صبر وکړه

یو ځل پریده چې په هر څه پوه شو بیا چې څه کوې هغه وکړه.

کاکا مې هم کیناسته

هغه بوډا سړي په خپل لړزیدلي غږ کیسه داسې شروع کړه:

زه او ابراهیم نږدې ملګري و

ډېر وخت به مو یوځای تېراو

هغه په هرچا ډېر ګران

اول په ما هم ډېر ګران و خو کله چې د کلي د مشرى خبره راغله نو ما غوښتل چې د کلي مشر شم

نو کله چې خبر شوم ابراهيم هم همدا اراده درلوده

کله چې د کلي له خلکو پوښتنه وشوه هغوى ابراهيم انتخاب کړ

په زړه کې مې ورته کرکه پيدا شوه

خو هيڅ مې هم نشو کولی

وخت تيريده او ابراهيم ضعيفه کېده

خو تاسو يعنى زامن يې را لوى شوى

زه پوهېدم که ابراهيم مړ هم شي بيا به زما زامنو ته ستاسې له امله د مشرى موقع نه وي

د ابراهيم د مرګ په دوهمه ورځ زه ملک وټاکل شوم

خو زما کينه هماغسې زړه کې وه

ددې په فکر کې شوم چې داسې څه وکم چې تاسې د خپلو زامنو له لارې لرې کم

له ډېر فکر وروسته مې ذهن ته يو څه راغلل

ظاهر کوچنی و

او زما د زامنو ملګرى هم و

زوى ته مې وويل چې هغه زمونږ د کور شاته سمڅې ته راوغواړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې ظاهر راغی نو

خپلو کسانو ته مې وویل چې ویې وژنی

کله چې یې هغه وواژه نو زه د قاسم کور ته لاړم ورته مې وویل چې اکبر ظاهر وژلی او تا هم وژني

هغه مې له کلي وویسته

زه هم لاړم او د ظاهر مړی مې راواخیسته او د اکبر کور ته لاړم ورته مې وویل چې قاسم خپل ورور وژلی او له کلي تښتیدلی

پدی توګه

یو مې وواژه

بل مې له کلي وویسته

او بل مې د بدلې په اور کې پرېښوده

ددې خبرو وروسته هغه بوډا په ژړا پیل وکړ او ویې ویل:

خو دا هرڅه چې مې د چا لپاره وکړل هغوی زه دلته مرګ ته پرېښودم

او لاړل رانه

په میاشتو هم زما لیدو ته نه راځي

دغه کوچنی هلک یې راته نیولی

او په تمه دي چې کله به زه مړ کیږم

خو ما دومره ډېر ګناهونه کړي چې مرګ هم نه راځي اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه چې دا خبرې خلاصې کړې زما پام پلار او کاکا ته مې شو

هغوی هم ژړل

یا به یې خپل قسمت ته ژړل او یا هم خپلې کمعقلی ته

ځکه پرته له دې چې په اصلي خبره پوه شي یو له بل سره یې دښمني کوله

اکبر کاکا پورته شو

او پرته له دې چې څه ووایي روان شو

پلار مې هم خاموشه و

یو څه پیسې یې له جیبه راووستې او د بوډا سرې د بالښت سره یې کېښودی

مسیح او پلار مې زه له لاسه ونیوم او روان یې کړم

په لاره کې مې پلار راته وویل چې باید ښار ته لاړ شو او د یو روغتون نه لیدنه وکړو

ما ورته ډېر وویل چې زه ښه یم خو پلار مې نه منله

کله چې ولسوالی ته ورسېدو

مسیح په اوږه مې لاس کېښوده او غوږ کې مې ورته مې وویل:

وروره د ملالې په اړه معلومات وکړه او بیا ماته ووایه سمه ده.

هغه هم وویل چې سمه ده.

زه هم د ملالې د فکرونو سره د ښار په طرف روان شوم....

نهمه برخه:

پلار مې په ښار کې يو لوی روغتون ته بوتلم

هغوی هم زما ټول معاينات وکړل

او پلار ته مې يې وويل:

کومه خاصه خبره نه ده تپ يې لږ ژور دی دوا په وخت ورکوی ډېر ژر به ښه شي پخير

نور مونږ هو د کور په لور روان شو

کله چې کور ته لاړم نو مور مې زما له حالت نه وه خبره

چې يې وليدم رنګ يې ژېړ شو

کلک يې غېږ کې ونيولم او چيغې يې کړې:

په تا څه شوي دي زويه؟

ته ولې داسې حالت کې يې؟

چا داسې کړي درسره؟

ما ورته وويل:

موري ارامه اوسه اوس بيخي ښه يم.

پلار مې هم ورته وويل چې اوس ښه دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه مورې زه به مې کوټې ته لاړ شم لږ ارام به وکم

هغې وويل:

سمه ده زويه راځه

زه چې کوټې ته لاړم مور مې راباندې کمپله هواره کړه

په سر يې ښکل کړم او نوره له کوټې لاړه

ما هم خپل موبايل راواخيسته

مسيح ته مې د زنګ وهلو هڅه وکړه خو موبايل يې کار نه کاو

ما هم موبايل ځان سره نږدې کېښوده او د مسيح د زنګ په تمه شوم

ځکه بله لار مې نه درلوده

په همدې انتظار کې مې سترګې خوب وړې وې

د زنګ په ټالی را جيګ شوم

ومې ليدل چې مسيح و

ژر مې جواب ورکړ

اوله خبره مې همدا وه چې:

مسيحه ملاله ښنګه ده؟

هغه وويل:

هغه اوس ښه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور مې نن ګودر کې لیدلې وه

ویل یې چې مخ یې پټ کړی و

خو سترګې یې معلومېدې

شنې وې

مسیح خبرې کولې او زه ژړا نیولی وم

ورته مې وویل:

خیر دی وروره ماته د ملالې په اړه احوال راکوه سمه دهاندلی

هغه وویل:

سمه ده ورور جانه

نور مې زنګ کټ کړ

ورځې تیرېدې

پوهنتون هم شروع شو

مسیح هم له کلي راغلی و

ټوله ورځ به ورسره ناست وم او د ملالې په اړه به مې خبرې کولې ورسره

هغه راته یوه ورځ وویل:

یاره عادله ته هم ډېر چالاکه وختې ښه ,ستا دومره یو ځوک خوښه شوې وه او آن زه درباندې پوه هم نشوم

خو خفه هم يم درنه

تا نو ولې له ما پټوله

په ما دې باور نه درلوده؟

ما ورته وويل:

نه ياره په تا خو له خپل ځان نه هم ډېر باور لرم

خو خبره دا وه چې زه هيڅ نه پوهېدم څه کوم او څه بايد وکړم

ټول حواس مې له هغې سره و او اوس هم دي

مسيح زياته کړه:

ښه ته خو داسې بې غمه ناست يې که بل څوک يې درنه خپله کړي بيا؟

ما ورته وويل:

داسې خبرې مه کوه ياره

زه به مړ شم که هغه د بل چا شوه

مسيح وويل:

خا نو اوس څه اراده لرې؟

ورته مې وويل:

يو فکر کوم بيا به يې وايم درته

کورته چې راغلم په همدې فکرونو کې وم چې مور مې راغله راته یې وویل:

پخیر راغلې عادله زویه!

څه خبره ده خفه معلومېږې

ما ورته وویل:

مورې که زه له تا کوم څه وغواړم کوې یې؟

مور مې وویل:

هو ته یې یو ځل ووایه

ما ورته وویل:

زه چې کلي ته تللې وم زما یو څوک خوښه شوې

او که هغه د بل چا شوه زه مړ کیږم

غواړم خپله یې کړم

ته راسره مرسته کوې؟

مور مې وویل:

خو څوک ده دا جلی

د چا لور ده؟

ما ورته وویل:

د اکبر کاکا لور

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور مې حیرانه شوه ویې ویل:

دا ته څه وایې

لسمه برخه:

ما ورته وویل:

ګوره مورې یوه لاره پیدا کړه او پلار ته مې ووایه

مور مې وویل:

اوس خو یې ترمنځ دښمني هم نشته خو بیا هم ستا له پلاره وېرېږم

خو زه ستا لپاره یوه لاره پیدا کوم

ورته مې وویل:

هله نو مورې دا کار راته کړه ټول عمر به دې احسانمند اوسم

مور مې وویل:

ښه ته لاړ شه یو څه وخوره زه څه فکر کوم

په سبا سهار مې مور راته وویل چې پلار دې غږ کوي درته

زه هم ورغلم

پلار مې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېنه زویه د یو څه مشوره کوم درسره

ما ورته وویل:

ووایه پلار جانه

پلار مې وویل:

بیګا دې مور یوه ډېره ښه خبره کړې راته

خو زه نه پوهېږم چې ستا به خوښه شي او که نه

مور دې وویل چې اوس خو دې زمونږ دښمني د اکبر کاکا سره دښمني ختمه شوې نو ددې لپاره چې اړیکې مو نورې هم ښې شي که د هغوی سره خپلوي وکړو نو څنګه به وي

ما ورته وویل:

زه پوه نشوم پلاره

پلار مې وویل:

زما هدف دادی که چیرته د اکبر کاکا لور دې تاته وغواړو ته خو به کوم مشکل نلرې ؟

زما نو زړه له ډېرې خوشحالی په ټوپونو شو

خو پلار ته مې فقط دومره وویل:

پلار جانه څنګه چې تاسې ته مناسب او صحي ښکاري هماغسې وکړی

زه ستاسې په هره فیصله راضي یم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار مې وويل:

بيا نو ډېره ښه ده

زه او مور به دې همدې هفته کې کلي ته لاړ شو

زه نور روان شوم

له کوټې چې ووتم مور مې کلکه غېږ کې ونيوه

لاسونه مې ورته ښکل کړل هغه هم خوشحاله وه

دا ورځې داسې تېرېدې لکه يو کال

همدا به مې ويل چې کله به مې مور دوی ملاله زما په نوم کوي

خو يو بل تشويش هم راسره و

هغه دا چې د ملالې ورونه زمونږ په مينه پوه شوي وو

او زمونږ د پښتنو خو دا عادت دی چې پوه شو دا دوه کسان يو له بل سره مينه لري بيا نو چې په هر قيمت کيږي بېلوو يې

همدې خبرې ډېر زوروله

خو بيا مې هم دعا کوله چې

يا الله ته يې په زړه د رحم اوبه توی کړې ترڅو زما پلار ته انکار ونه کړي

بلاخره هغه ورځ راورسېده

مور او پلار مې د سوغاتونو سره د کلي په لور روان شول

خور مې هم له ځان سره بوتله

زه نو کور کې د خپلو فکرونو سره یواځې پاتې شوم

ددې لپاره چې دا فکرونه مې ونه خوري مسیح مې کور ته راوغوښته

شپه راسره هغه وکړه

په سبا د جمعې مبارکه ورځ وه

داسې یوولس بجې شاوخوا به وې چې پلار مې زنګ وواهه

ویې ویل:

پخیر درځو نن زویه

کړ قطع زنګ یې نور

دی شرم کولی نشم هم پوښتنه چې شوم حیران نو اوس

راته ویل ونه هم مې پلار او

ویل ونه څه یې خو ځکه ورکړې نده یې حتمن چې وخوړه مې زړه په

شو درد مې سر په

وکړم څه چې وم پاتې حیران هک

یوولسمه برخه:

یو څو ساعته وروسته مې پلار دوی راورسېدل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار مې زنګ وواهه چې هلکه ګېټ خلاص کړه

زما نو وضعه ډېره خرابه وه خو بیا هم ورغلم

ګېټ مې خلاص کړ پرته له دې چې څه ووایم روان شوم

خور مې شاته راپسې غږ کړ:

وروره دستمال دې نګورې؟

په خپل ځای ودرېدم

ټولو ته مې کتل

پلار مې وویل:

مونږ ټولو ته دې مبارک وي

مور مې په خندا کې وویل:

راځه کور ته چې ننوتو ټوله کیسه درته کوم

مور مې کیسه داسې شروع کړه:

کلي ته چې راړو ستا د کاکا دوی کور ته ورغلو

ډېر په درنه سترګه یې ولیدل راته

پلار دې ورته د شپې د خپلوی خبره یاده کړه

کاکا دې وویل چې خبره خو دې ښه ده خو صبر زه مشوره کوم

سهار ټولو ورسره موافقه کړې وه

(c) ketabton.com: The Digital Library

او دستمال يې راکړ

او هو پلار ته دې ما ويلي و چې درته ونه وايي

ورته مې وخندل

زړه کې مې ويل چې زما زړه خو وويسته خو بس څه به ووايم درته

له دې وروسته مې بيا کوژدن وشوه

اوس نو ددې خدای وهلي پوهنتون د ختميدو په تمه دي ترڅو ملاله زما کړي

دومره جدايي!

خو خير الله به يې تيره کړي

دا خبره مې زړه ډېر خوشحاله کوي دا چې ملاله زما ده فقط زما........

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library